

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De 3. petitione: & de ira quæ illi opponitur. Fiat voluntas tua, &c.
Nihil iracundi minùs volunt, quàm quod magis patet Deum velle.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

III. PUNCTUM

Qui terrena igitur nimis desiderat, timet potius quam verura desideret ut adveniat regnum Dei. Timet enim privationem rei desideratae vel possessae, quae cum repugnet regno caelorum possidendo, timet simul ne adveniat illud regnum; & vel omittenda est haec secunda petitio, vel fallacia committenda, vel certe depravatus affectus corrigendus. *Emundate manus peccatores: & purificate corda, duplices animo*

Mat. 4.

Matth. 6.

Hinc opportunè in consequenti sermonis textu Dominus, Nolite, inquit, *thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi arugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo, ubi nec arugo nec tinea demolitur, & ubi fures nec effodiunt nec furantur. Vbi enim est thesaurus tuum, ibi est & cor tuum.*

Expende singula ex quibus varia purificandi affectus à terrenis motiva & media desumunt sancti Patres. Unus modò sufficiat sanctus Augustinus, *Non est, inquit, cor mundum, quod in terra voluntarius, sordescit enim; quod inferiori miscetur natura. Et alibi, Frumentum tuum times ponere in terra, & cor tuum perdis in terra? Leva*

cor tuum in caelum ne patrescat in terra.

Atque in eundem sensum explicat illum Psalmi sexagesimi secundi versiculum: *Introibunt in inferiora terra: eradentur in manus gladii.* Rursumque in alium Psalmum, ut ostendat quanto sint in periculo qui terrena sapiunt, illud affert ex Genesi dictum serpenti, *Terram comedes cunctis diebus vitae tuae.* Et subdit: *Vbi dictum est Draconi, terram manducabis, dictum est pravaricatori, terra es, & in terram ibis. Cibus serpentis esse non vis, noli esse terra. Corpus quod geris terra est. sed tu noli esse terra: si non sapias terrena, non es terra, si non es terra, non manducaris à serpente cui cibus datus est terra.*

In Pj. 103.

Quomodo denique sit talis corrigendus affectus, audi eundem admonentem: *si ista terrena diligitis, ut subjecta diligite, ut famulantia diligite, ut munera amici, ut beneficia Domini, ut arrham sponsi.*

Alioquin verè quod Propheta dixit, *Amantissimi corum non proderunt eis.* Imò & multum nocebunt: *Cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filii, derelinquentes rectam viam, erraverunt.*

1s. 44. 2. Pet. 2.

Vide in 2. parte, Feria 4. Cinerum.

FERIA QVARTA.

DE TERTIA PETITIONE ORATIONIS DOMINICAE, ET DE IRA QUA EST ILLI OPPOSITA.

Fiat Voluntas tua, sicut in caelo & in terra. Matth. 6.

VERITAS PRACTICA.

Nihil Iracundi minus volunt, quam quod magis patet Deum velle.

RATIO EST, Quia nihil iracundi minus volunt quam quod sentiunt sine remedio malum. Sed nihil magis patet Deum velle quam quod est sine remedio malum.

Ergo nihil iracundi minus volunt quam quod magis patet Deum velle: unde manifestè patet quomodo sit ira opposita huic tertiae petitioni, & quam propterea diligenter sit reprimenda ne nobis orantibus contradicamus.

I. PUNCTUM.

TERIA hic aptè simul conveniunt consideratione digna Primum est petitionis hujus cum praecedenti connexio; quid enim ap-

tius ad regnum caeleste promerendum quam si fiat Dei voluntas? Nam qui fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ait Dominus, ipse intrabit in regnum caelorum.

Matth. 7.

Secundum est ipsa in se considerata petitio, quid justius quam ut à nobis divina fiat voluntas? Nam praeterquam quod est regula nostrae voluntatis, nonne servorum & filiorum est Domini seu Patris sui voluntatem adimplere? Omnia quaecunque praeceperit Dominus noster rex, libenter exequimur servi sui. OMNIA quaecunque praecepisti mihi, faciam, pater. Sic servi loquuntur Domino, sic Filius Patri.

2. Reg. 14. Tobia 5.

Tertium denique est, praescriptus ille modus faciendae in terra Dei voluntatis, Sicut in caelo fit. Cur enim minus à nobis fieret quam à Beatis? An quia liberi sumus qua libertate possumus illi contradicere? Absit ut libertatem sic demus in

Gal. 5. occasio-

1. Pet. 2.
1. Mach. 3.

occasionem carnis: Quin potius, quasi liberi & non quasi velamen habentes malitia, libertatem, sed sicut servi Dei. ET sicut fuerit voluntas in caelo, sic fiat. Sic semper sentiendum & dicendum esset cum Juda Machabaeo.

Sed contra obstat iracundia. Nihil enim æquè pugnat cum divina voluntate quam hoc vitium, sicut nihil æquè pugnat cum ira quam divina voluntas. Hæc sibi adversantur secumque pugnant, non ut contrarium contrario, quemadmodum cetera vitia contraria sunt divinæ voluntati, sed ut contradictorium contradictorio vel ut negativum positivo, quæ sunt oppositionis genera graviora.

Hinc nata Veritas modò expendenda, *Quod nihil iracundi minus volunt quam quod magis patet Deum velle.* Et ratio in promptu est, quia nihil illi minus volunt quam quod sentiunt sine remedio malum. Malum quidem nolunt unde irascuntur, sed si malo esset remedium, forte adhererent & sic minus irascerentur, aut facilius sedarentur. At cum se in adversa sita oppressos vident, ut nullus sit remedio locus, cum jactura est irreparabilis, cum insanabilis plaga, cum morbus desperatus, cum denique nullum effugium; tum illos videas efferrari, tum exandescere, tum indicare nihil sibi minus gratum & voluntum, quam tale genus adversitatis! *Vitam mortui offerimus in Aegypto: utinam pereamus: utinam perissemus inter fratres nostros. Nonne sic sapius commoveris?*

Num. 14.
& 20.

II. PUNCTUM.

SED nihil magis patet Deum velle quam quod est sine remedio malum.

Ecclesi. 11.

Nullum quidem est poenæ malum quod non divina fiat voluntate. *Bona & mala*, inquit Sapiens, *vita & mors; paupertas & honestas à Deo sunt*: sed tamen illud malum quod est sine remedio, magis asseveranter divina fieri voluntate dicendum est, quia sic & absolute, & firmiter est ordinatum, ut aliter fieri nequeat. *Sufficit tibi: nequaquam ultra loquar de hac re, ad me.* Sic Deus loquitur de suis absolutis decretis, quæ tum dicuntur absoluta, ubi de malis agitur, quando nullum restat remedium. Nam si adhibendo remedio via esset: non ita dici posset esse absoluta voluntas de tali malo, quantum scilicet ad eius durationem: imò forte vellet

Ecclesi. 38.

Deus, ut, quod superest remedium non negligas, sicut expressit ait Sapiens: *Fili in tua infir-*

mitate non despicias teipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. *Dalocum Medico: eionim illum Dominus creavit, & non discedat à te quia opera eius sunt necessaria.*

De solo itaque illo malo, quod curari & evitari non potest, dici debet, magis patere quod Deus illud velit, quia non potest aliter fieri: non potest cogitari quod aliter velit Deus: frustra & temerè vires humanæ contenderent divinum pervertere ordinem. Hæc idem Sapiens eodem quo supra capite, postquam dixit tantisper lugendum esse mortuum, sic sapienter monet non esse propterea producendam tristitiam: *Neque enim, inquit, est convorsio, & huic nihil proderit, & teipsum pessimabu: Quasi diceret, ratum fixumque est de mortuo, non revocabitur tuis ad vitam lachrymis, frustra illum diutius ploras, nihil illum juvant isti flebiles luctus, tibi autem obsunt, quatenus absoluta Dei voluntati videris contraire. Quid adhuc queritur? voluntati enim eius quare resistit? O homo tu quis es qui respondeas Deo?*

Ibid.

Rom. 9.

III. PUNCTUM.

Nihil igitur iracundi minus volunt quam quod magis patet Deum velle. Cum nihil illi minus velint quam illud quod sentiunt sine remedio malum, & quo ira irascuntur ut iræ suæ modum non teneant. Et tamen illud est malum quod maxime & indubitanter divina voluntate factum est, & infectum esse nequit. *Nolite rebelles esse contra Dominum*; sic contra rebellant iracundi, sic contra Dominum, sic contra eius voluntatem, sic contra seipsum commoventur. Quæ certe commotione nihil stultius, nihil iniquius. Quid enim stultius quam velle quod fieri nullo modo potest, aut quam nolle quod ipse petas? Tu petis ut fiat Dei voluntas, & contra irascaris quia fit aut quia facta est? Quid est hoc nisi petere ne fiat, quod ipse petis? Aude resne Deo dicere, aude resne Deum orare, ne fiat eius voluntas? Cur ergo audeas irasci quando magis innotescit tibi eius voluntas?

Num. 14.

Quid porro iniquius quam in absoluta Dei decreta insurgere? Quam in Sapientiam & Iustitiam eius contendere? Quam ratum & fixum eius regendi mundi ordinem velle immutare? *Nunquid quis contendit cum Deo, tam facile, conquisit: ut Virique qui arguit Deum, debet respondere Job, 39.*

et. Sic Deus fuit apud Job sibi contradicentibus. Cum verò huius contradicentis iræ multa sint

Matth. 6. sint & gravissima detrimenta, tum etiam apta remedia referuntur à Domino in consequenti Sermonis discursu, ab his verbis: *Lucerna corporis tui est oculus tuus, ad hæc usque, Nemo potest duobus Dominis servire, aut enim unum odio habebit, & alterum diligit: aut unum sustinebit & alterum contemnet: sic enim Deo irasci & cōtendere nihil aliud est quam se ab eius dominio subtrahere.*

1 Reg. 12. Habes & illustre exemplum in Davide, qui cum ægrotantem puerum valde lugeret, lugere destitit mortuum, quia videlicet mortuo non erat remedium quod sperabat ægrotanti. Sed nihil illustrius & potentius in hac materia quam quod Christus Dominus dixit & fecit. prout declarat sanctus Augustinus: *Pater, inquit si fieri potest, transeat à me calix iste, HÆC humana voluntas erat, proprium aliquid & tanquam privatum volens. Sed quia recto corde voluit esse hominem, ut quidquid in illo aliquantum curvum esset, ad illum dirigeret qui semper est rectus: ve-*

rum non quod ego volo, ait, sed quod tu Pater. Sed quid possit mali velle Christus? Quid aliud posset velle quam Pater? Quorum una est divinitas non potest esse dispar voluntas. Sed ex persona hominis transfigurans in se suos quos in se transfiguravit cum ait: esurivi & dedistis mihi manducare: ostendit quandam hominis propriam voluntatem, ostendit & correxit te. Ecce vide te, inquit, in me, quia potes aliquid proprium velle, ut aliud Deus velit. Conceditur hoc humana fragilitati, conceditur humana infirmitati, aliquid proprium velle; difficile est ut non tibi contingat, sed statim cogita qui sit supra te: illum supra te, te infra illum: illum Creatorem, te creaturam; illum Dominum, te servum: illum omnipotentem, te infirmum, corrigens te, subjugansque voluntati eius ac dicens, verum non quod ego volo, sed quod tu vis Pater.

Vide plura passim de ira, & de conformanda nostra voluntate cum divina.

FERIA QUINTA. DE QUARTA PETITIONE ORATIONIS DOMINICÆ, ET DE VITIO INTEMPERANTIÆ ILLI OPPOSITO.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Luc. 11. Matth. 6.

VERITAS PRACTICA.

Ipsa intemperantis oratio qua panem orat, intemperans est & temeraria.

RATIO EST, Quia illa oratio dicitur suo modo intemperans & temeraria, quia pluramalo sine petis, quam petenda proponantur à Domino. Sed talis est intemperantis oratio qua panem orat. Ergo & ipsa est suo modo intemperans & temeraria, proindeque intemperanti vel non orandum, vel potius sermo cogitandum de intemperantia corrigenda.

I. PUNCTUM.

TAMETSI non desunt Interpretes, qui per panem hæc alimenta spiritalia intelligant, quale est vel sanctissimum Sacramentum, vel orationis donum, aut verbi divini pabulum, lectionis sacræ nutrimentum & similia; tamen communior & verior sententia est.

Haynefue Pars tertia.

tentia est, temporalia seu corporalia peti quantum necessitas humanæ vitæ potest illa exigere. Petuntur autem à Deo ut intelligamus & ab eo omnia provenire & ad eum omnia referenda esse. Nec enim nobis vivimus nec manducamus, sed Deo, inquit Apostolus. Solus verò panis fit mentio, ut sciamus non ad voluptatem sed ad meram necessitatem corporalia esse petenda; & hic panis dicitur quotidianus, id est vulgaris & obvius, atque in unum duntaxat hodiernum diem expetitur, quasi non ultra diem victuri essemus, neque de hac vita plures ad dies extendenda cogitemus.

Super substantialis porrò ab uno Evangelista nuncupatur, quod super substantiam nostram adveniat & adiciatur; vel quod superet reliquas corporeas substantias, hac in te, quod vitam conservat humanam; vel certè quod, quidquid corporale sumimus velut aliquid supernaturale & spiritale sit sumendum; cum aliter corpus nostrum non sit nutriendum, quam ut serviat spiritui ad Dei cultum & æternam animæ salutem.

S

O præ-